

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovaniensi I. V. D. Et Antecessoris Commentarius In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus VIII. De auctoritate & usu pallii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62329)

6 Dubitatur. An invidius quis possit transferri? R. Ita videri, *can. pen. & ult. ix. q. 13.* Quod facit obedientiæ promissio, qua Rom. Pontifici se obstringunt Episcopi. Facit & textus in *c. 6. inf. De atate & qual. presic.* ubi qui ad altiorum ordinem noluit ascendere, ita poscente Ecclesiæ utilitate, dicitur compellendus per honorum amissionem, & beneficiorum subtractionem. *Goffred. in Summa hic num. 4. & ibid. Hostien. num. 6.* Loca contraria *can. 1. & 2. Dist. 74.* accipienda sunt in casu, quo non urget Ecclesiæ necessitas, vel de laico non ordinando invito. *Abbas in c. Quasitum num. 6. inf. De ver. permutat.*

TITULUS VIII.

De auctoritate & usu pallii.

SUMMARIUM.

1. Pallium quid sit.
2. Qui eo utantur.
3. Est personale.
4. Archiepiscopus ante receptionem pallii quid possit.

PER consecrationem matrimonium spirituale consummatur, & per eam accedit Episcopis plena exequendi muneris sui auctoritas: exceptis Archiepiscopis qui ea quæ sunt ordinis, non exsequuntur ante pallii receptionem, ita ut ne quidem nomen Archiepiscopi ante sibi vindicent. *cap. 3. hoc tit.*

Describitur pallium esse ornamentum de corpore D. Petri sumptum, designans plenitudinem pastoralis officii; quod hic intelligitur *Auctoritatis* nomine. Dicitur sumptum de corpore D. Petri. *4. in fine sup. De elect.* quia super altari, sub quo requiescit corpus D. Petri, benedicitur, & deinde accipitur ab eo, qui usus. vel alio ejus nomine. *c. 4. & ibid. Gl. V. corpore sup. tit. 6. De elect.* Forma verborum, quam tradit *Glos. in c. 4. V. ad honorem hoc tit.* ponitur, supra alia ornamenta, circa humeros. Mysticus ejus sensus est; ut, cum sit de velle ovis, intelligant se ovium pastores; & quia eo circumcinguntur circa humeros, ut circum-

spiciant, ne aliqua erret; errantem humeris ad caulam reportent, cuncte Domini insignitam. Ut illud Apostolicum ante oculos habeat, *Ubi mundus crucifixus est, & ego vincto.*

Gestat illud S. Pontif. x sua auctoritate, semper & ubique in Missarum solemnibus *d. c. 4.* quippe adsumptus in plenitudinem potestatis Ecclesiasticæ. Ab eo accipiunt quatuor Patriarchæ, Constantinopolitanus, [qui licet postremus Patriarchali dignitate sit insignitus, importune tamen & non sine turpi ambitione sæpius à Pontificibus repressa, primum locum in vasis] Alexandrinus, Antiochenus, Hierosolymitanus. *c. Antiqua 23. inf. De privil.* Utuntur & Archiepiscopi, qui illud accipiunt à Rom. Pontifice, aut à prædictis Patriarchis, si illis sine subditi, *d. c. 23.* Utuntur hi pallio, non semper & ubique, sed certis tantum & solemnibus diebus, de quibus *Glos. 1. d. c. 4.* atque in Ecclesiis suæ provinciæ dumtaxat non etiam extra, etiam si processionaliter procedant, nihil ad hoc faciente consuetudine, nisi speciali concessione, ut alibi utantur, indultum sit, *c. 3. hoc tit.* Ratio est, quod tantum sine vocati in partem sollicitudinis, suæ scilicet provinciæ. Episcopis ordinariè non debetur pallium: aliquibus tamen ex privilegio concessum, ut patet ex *c. pen. inf. De præscriptionib.*

Est autem personale; ut alteri commodari nequeat, *c. 2. hoc tit.* & ne quidem cum translato Archiepiscopo transeat ad usum novæ Ecclesiæ: ut enim translatus acquirit novam jurisdictionem, ita & novam impetrare debet potestatem per novum pallium *Glossa fin. in c. 4. sup. tit. De postul. Pralat.* Sepelitur etiam pallium cum ipso Archiepiscopo defuncto, *d. c. 2.*

Si quæras, An igitur ante pallii receptionem nihil liceat Archiepiscopis? R. Ea, quæ sunt ordinis, non esse illis permittenda; nec etiam omnia, quæ sunt jurisdictionis; graviora scilicet, uti est convocare Concilium, *c. Quod sicut 18. §. præterea sup. De elect.* Possunt tamen aliqua, uti committere Episcopis, ut Suffraganeum suum consecrarent, Ecclesias dedicent, alios ordinent. *c. Suffraganeus 11. sup. eod. tit. Hostien. hic §. quid sit pallium, & similia.*

TITU.

TITULUS IX.

De Renuntiatione.

SUMMARIUM.

1. Renuntiatio quid, & cui ea permiffa.
2. Pontificem poffe renuntiare Pontificatui.
3. Nec requiri tunc alicujus confenfum.
4. Epifcopi renuntiant auctoritate fummi Pont. & reliqui inferiores auctoritate fuorum fuorum.
5. Superior ex quibus cauffis renuntiationem admittere cogatur.
6. Qui vovit Religionem an abdicare fe debeat.
7. Renuntiatio beneficiorum coram quo fieri debeat.
8. Renuntiationis admiiffa effectus.
9. Renuntians ob metum reftruitur.
10. Ante renuntiationem admiiffam licet panitere.
11. Et revocare procuratorem ante refignationē.
12. Morte refignantis expirat mandatum procuratoris.
13. Refignatio eft nulla facta à procuratore ignorante mortem refignantis.
14. Renuntians temere an privandus beneficio.
15. Renuntiatio ftrictè accipienda.
16. Renuntiatio five refignatio alia tacita, alia expreffa.
17. Refignatio in favorem tertii non eſt licita.
18. Refignatio ab agrotò facta quando valeat.

Adquifita dignitas renuntiatione amittitur, quæ eſt ſpontanea juris quæſiti dimiſſio five repudiatio. Cuilibet ea permiffa pro libitu, quatenus non vertitur præjudicium alterius. Quo modo electioni ante confirmationem rectè renuntiat electus, uti ſuprà dictum, tit. 6. quia necdum Eccleſiæ jus hæc quæſitum: quod demum ei quæritur per confirmationem; quæ ponit ratum vinculum ſpiritualis matrimonii: ut proinde confirmatus renuntiare volens indigeat ſuperioris auctoritate, ne licentia abdicandi ſe munere ſuo pro libitu pariat detrimentum Eccleſiæ, can. Suggestum vii. q. 1.

Controvertitur, An Pont. Rom. abdicare ſe poſſit Pontificatu? R. Rem iſtam fuiſſe o-

lim agitatam, nec deſuiſſe, qui contenderent non poſſe, propterea quod ut legitimum matrimonium ſolius Dei auctoritate per Pont. ſolvitur, ita & ſpirituale, quod eſt inter Epifcopum & Eccleſiam non niſi Dei auctoritate ſolvi poſſit, c. 4. ſup. tit. 7. De tranſlat. Epifc. Supra Pontificem autem nullus eſt, cujus ea poſſit eſſe commiſſa auctoritas, nec licet inferiori auferre, quod Deus conſtulit. Alia argumenta videre eſt apud Joan. Andr. in c. 1. eod. in 6. Contra tamen, quod liberum ei ſit renuntiare, deciſum eſt d. c. 1. Eſt ratio, quòd conceſſum aliis Epifcopis, ut renuntient, cauſa id poſtulate, ut mox dicitur, non debeat denegari Pontifici. Sic Cæleſtius, diſciplinæ regularis amore, vitæque monaſticæ ſtudio, Pontificatu ſe abdicavit; plureſque alios Papatui renuntiaſſe tradit Lud. Gomeſ. ad reg. Cancell. de inſtr. refig. q. 1. An autem poſſit deponi Pont. propter hæreſim non eſt hujus loci. Videatur Bellarum Contr. Tomo 1. de Rom. Pont. lib. 2. c. 3.

Sed hic quaratur, An renuntiatio indigeat alicujus adſenſu? R. Non poſſe eum à quoquam judicari, ne quidem ſi velit, cum ejus cauſæ ſint reſervatæ divino judicio, & ſemper maneat ſuperior illo, cui juriſdictionem committit, donec tamen eſt Pont. in quo diſpenſare nequit, quod ea res ſit juris divini. Quo modo Marcellino, dicenti, Peccavi, & non peſſum in ordine ſacerdotum manere, reſponſum à Concilio, Prima ſedes à nemine indicatur. Ut cum aultum ſuperiorem habeat, nullius etiam adſenſum requirat, dignitate ſua ſe abdicando: cujus abdicacionem Eccleſia accepta, ſi cauſa id poſtulet. V. Bellarm. de Concil. lib. 2. cap. 17. & de R. Pont. lib. 2. c. 26. & ſeqq.

Epifcopi auctoritatem ſummi Pont. deſiderant, ut licitè renuntient, toto hoc tit. Poſſe enim iſ ſolus, ut dictum, ſolvere matrimonium ſpirituale. Inferiores cum conveniunt, qui confirmandi & deſtituendi jus habet c. 3. & ſin. h. 1. Gloſ. in Clement. 1. V. manibus h. 1. Unde Abbas auctoritate Epifcopi indiget, ut locum ſuum deſerat, can. Abbas xviii. q. 2. niſi ſit exemptus, quali Pontificia auctoritate eſt opus, d. c. ſin. hoc tit.

Superior autem renuntiationem admittere non cogitur, niſi legitima cauſa ſubſit. Cauſa